

NINA NIKOLAJSEN

Nina har boet på Grønland, siden hun var 2 år gammel, men hun valgte som 20-årig at drage mod Aarhus. Hun er i dag 23 år gammel, studerer Offentlig Administration på VIA og bor i en hyggelig kælderlejlighed i Brabrand med sin mand.

Portrættet er lavet på baggrund af et interview udført af Sara Hansen Friis og Malene Querling i forbindelse med kandidatfag på Religionsvidenskab, AU

FRA GRØNLAND TIL AARHUS

Det var både ambitionen om en uddannelse og kærligheden, der bragte Nina til Aarhus. Hun er født i Odense, men flyttede med sin mor og far til Grønland som toårig. Her har hun boet indtil for tre år siden. Ninas far er grønlandsk og kommer fra Sydgrønland. Moren er født og opvokset i Danmark, men tabte sit hjerte til Grønland og har derfor efterhånden boet der i 20-25 år. Som Nina selv forklarer: "Altså jeg tror, at hun godt kan lide den måde, man er på i Grønland."

Man er meget kærlig og smilende; ser hinanden i øjnene. Ja, jeg tror lidt, hun har en kærlighed til det."

Nina har både boet i Qaqortoq og i Nuuk med sin familie, men de grønlandske afstande gjorde, at Nina måtte flyve fra reden allerede som sekstenårig, hvis hun ville forfølge sin ambition om at gå på et teknisk gymnasium. Gymnasiet var nemlig placeret i Sisimiut – ca. en times flyvetur og 17 timers sejlads fra Nuuk.

Barndommen på Grønland var fyldt med fritidsaktiviteter, og der findes nærmest ikke det instrument, Nina ikke har afprøvet. Hun har spillet blokfløjte, tværfløjte, klarinet, klaver og guitar. Musikundervisning og musikskoler er godt udbudt på Grønland, så der har været gode muligheder for at spille på et instrument, forklarer Nina. Det musikalske blev dog ikke noget, hun for alvor holdt fast i. Til gengæld fik badmintonketsjeren tag i hende, og hun holder stadig fast i sporten nu, hvor hun bor i Aarhus.

Familien nød godt af det grønlandske klima og stod meget på langrendsski. Ligesom de hyggede sig indenfor med varm kakao og masser af brætspil.

Nina har altid følt en tæt relation til Danmark, blandt andet fordi familien har tilbragt mange somre på ferie hos bedsteforældrene i Hedensted. Derfor har hun også altid tænkt, at hun skulle til Danmark og er også blevet opfordret til det hjemmefra. For som hun selv siger: *"Jeg har altid fået at vide, at hey Nina, hvis du vil have en uddannelse, og det vil du forresten, så skal du til Danmark og tage den, for der er så få muligheder på Grønland, og det kunne også være fedt nok for dig at få en dansk uddannelse, så du altid har mulighed for at bo i Danmark."*

Selvom Nina altid har haft en tæt relation til Danmark, oplevede hun stadig mange forskelle mellem det grønlandske og det danske, som hun ikke tidligere havde overvejet. Eksempelvis er drukkulturen i Danmark meget anderledes end på Grønland, blandt andet fordi der er langt flere restriktioner på alkohol på Grønland. Derudover var det jurastudie, som Nina oprindeligt startede på, heller ikke helt som forventet. Folk var nemlig mere elitære, end hun havde regnet med. Samtidig krævede det også lidt tilvænning ikke hele tiden at rende ind i venner og bekendte på gaden, som man kunne snakke lidt med.

De grønlandske traditioner

En af de traditioner fra Grønland, som Nina holder allermost af, er kaffemik. Hun forklarer det som en form for reception eller åbent hus. Der serveres kaffe, kage og grønlandsk proviant såsom tørret fisk, tørret rensdyrkød eller rensdyrsteg. Man plejer at holde kaffemik, når der er noget, der skal fejres. Det kan f.eks. være fødselsdage, konfirmation eller bryllup. Samtidig er det også meget normalt at fejre børns første skoledag med kaffemik, ligesom det er en udbredt skik at invitere på kaffemik og servere et nyligt nedlagt bytte, såsom en sæl eller et rensdyr. Det med at jage har Ninas familie dog ikke gjort sig så meget i, så de har mest inviteret på kaffemik ved fødselsdage og deslige højtider. For Nina indbyder kaffemik til en anden måde at være sammen på. Hun forklarer: *"Det er bare en hyggelig måde at være sammen på, og så syntes jeg, det er en lidt mere afslappende måde, end når du inviterer til middag. Altså du kan invitere lidt flere, og folk kan komme og gå, lidt som det passer dem, så der er ikke nogen stressfaktor og ikke noget, man skal føle sig forpligtet til"*.

Udover kaffemik er juletiden også lidt anderledes på Grønland. Her bruger man dagen d. 24 december til at gå rundt og besøge venner og familie.

Bryllup

Det var dog, som tidligere nævnt, ikke kun uddannelsen, der trak mod Danmark. Nina mødte nemlig sin danske mand, mens hun arbejdede for sømandsmissionen. Han var blevet eventyrlysten efter gymnasiet og rejste derfor til Grønland. Parret blev gift, mens de begge stadig arbejdede på Grønland. Selve brylluppet blev holdt i Skjern, hvor gommen har ophav. En grønlandsk bryllupsfejring adskiller sig på nogle helt særlige punkter fra den danske, mener Nina. For det første foregår det hele i en mere afslappet facon. *"Man tager bare tingene, som de kommer,"* forklarer hun. Derudover er der tradition for at blive gift iført grønlandsk nationaldragt og ikke i den hvide brudekjole. Nina valgte dog at være hvid brud, men hendes far var iklædt nationaldragten, da han førte hende op ad kirkegulvet. Ud over disse ting mener Nina dog, at bryllupsfejringen i Grønland foregår meget lig den danske.

Livet i Aarhus

Jurastudiet er nu blevet skiftet ud med en uddannelse i offentlig administration, og der bliver, som tidligere nævnt, også fortsat holdt fast i at

spille badminton. Derudover er Nina en aktiv del af Luthersk Missions Ungdom i Aarhus. Her samles de en 30-40 mennesker hver onsdag for eksempelvis at høre om bibelen, tale om hverdagen ud fra biblen eller bare spille nogle spil.

Kristendommen spillede ikke den store rolle i Ninas barndomshjem. Hun blev først rigtig introduceret til den, da hun arbejdede på sømandshjemmet. Her var der mange volontører med en kristen baggrund. Sømandshjemmet drives nemlig af en kristen organisation ved navn Sømandsmissionen.

Det betyder meget for Nina at komme i Luthersk Missions Ungdom, men også at gå til badminton. Det er nemlig gennem disse fællesskaber, at hun kan skabe nye relationer og et netværk i Aarhus.

Nina er glad for at bo i Aarhus, selvom byen nogle gange kan virke uoverskueligt stor sammenlignet med de byer, hun kender fra Grønland. Man skal vænne sig til, at der sker så mange ting hele tiden, men samtidig er hun glad for den livlighed, der er i Aarhus. Hun føler sig hjemme i byen og føler også, at hun efterhånden kan betegne sig selv som aarhusianer. Hun vil dog også altid beskrive sig selv som grønlænder. Det giver hende nemlig en helt særlig historie.

På trods af et dejligt liv i Aarhus er Nina ikke sikker på, at hun forsat bor i byen om ti år. Hun og manden drømmer nemlig om et liv på enten Grønland eller i Vestjylland. Uanset hvor de ender henne, er det i hvert fald vigtigt for hende, at eventuelle børn også kommer til at se og opleve Grønland.